

LEMA: RUTINES I MÉS RUTINES

La meva rutina del dia a dia comença l'hora que toca el despertador.

Sempre a la mateixa hora, exacte i impossible d'evitar .El primer que faig en llevar-me es posar-me les sabatilles que estan, exactament, a **cinc** rajoles de distància de la vora del llit. Llavors, camino en línia recta **tres** passes fins al lavabo, on em rento la cara després de deixar que l'aigua freda ragi durant **trenta** segons i em rento les dents amb moviments precisos i cronometrats.

Surto de casa a les vuit en punt del matí, camino cap a la parada de l'autobús i compto les **vint-i-sis** passes que hi ha fins allà. Espero l'autobús **cinc** minuts i quan hi pujo, m'assec a la **tercera** fila al costat del conductor, vora la finestra, com cada dia.

Hi ha gent que pot pensar que és monòton, avorrit i fins i tot repetitiu, però és la meva forma de viure i de no perdre la meva rutina, segurament perquè no podria viure sense unes pantes, basant-me en impulsos.

Pujo els **tres** graons que hi ha a l'entrada del bufet d'advocats on treballo i just quan obro la porta un corrent d'aire que fa pudor de suor em frega la cara. Em giro cap al lloc que desprèn aquesta pudor infernal i descobreixo un home gras i cara vermell amb els cabells greixosos i roba tacada de grassa, calculo que deu fer almenys una setmana

que no es dutxa i que menja massa rostits perquè l'angle de les potes de la cadira on està assegut està perillosament encorbat.

Sospiro **un** cop, **dos** i faig els **set** passos que hi ha de distància entre la meva taula i jo. M'assec i em dispenso a ordenar tot el que la dona de la neteja em desordena quan fa la seva feina. Col·loco el llapis en una punta de la taula perpendicularment a la vora de davant i al seu costat hi col·loco paral·lelament un bolígraf blau, un de negre i un de vermell, en aquest ordre. També poso al seu costat un retolador fluorescent per subratllar i a sota una goma de color blanc per estrenar.

M'adono que he ignorat el visitant prou estona i em dirigeixo a parlar-li.

Aixeco el cap i m'adono de que l'home està molt neguitós i pel costat esquerra de la cara li llisquen **dues** gotes de suor, una **un** segon per davant de l'altra. De sobte, comença a respirar malament i queda molt més vermell; pocs minuts després ja hi ha una ambulància que s'enduu l'home a l'hospital.

En mirar cap el lloc on ha caigut l'home desmaiats veig que hi ha caigut la cartera i una fotografia d'una noia que no deu passar dels **disset** anys, la mateixa noia que ha pujat a l'ambulància amb l'home després d'explicar-nos que aquell home estava molt malament del cor i que li quedava poc temps de vida, i tot per culpa dels abusos que havia fet de jove.

Jo, **vint-i-cinc** segons més tard , començo a cavil·lar sobre l'home i la seva vida. Penso que si aquell home hagués esquematitzat la seva vida i l'hagués pautat des de la seva infància, no hauria abusat mai de l'alcohol ni de substàncies semblants, i per tant, no hauria patit del cor. Ni tampoc hauria fet patir aquella noia.

Sento la necessitat de sortir d'allà i pensar. M'assec en un banc davant un cotxe que té la ràdio encesa on parlen d'una pel·lícula d'un home que està obsessionat amb esquematitzar la seva vida i seguir sempre la pauta i la rutina que té establerta. Sempre s'aixeca a la mateixa hora, sempre es raspalla les dents el mateix nombre de vegades, sempre surt de casa a la mateixa hora, sempre creua el carrer fent el mateix nombre de passes i així fins a adonar-se que si et crees una vida a partir d'esquemes i pautes pots arribar a perdre el sentit de la vida en si.

Tot això m'ha obert els ulls i torno al bufet. En comptes de fer **set** passes fins a la meva taula vaig a donar la volta i em planto davant la porta de l'oficina del cap. Dimiteixo.

Decideixo que a partir d'ara em buscaré una persona que m'accepti i em dedicaré a ser feliç, buscaré una nova feina no esquematitzaré més la meva vida. No haver fet res per l'home mentre s'ofegava davant meu només perquè no entrava en la meva rutina diària, m'havia deixat completament descol·locat i fora de lloc. M'hauria de servir per no oblidar les persones que vaig deixar fa temps.

No més números, no més esquemes, no més rutines!

